

Секція: **ЕКОНОМІКА ТА ПІДПРИЄМНИЦТВО**

Керівники: **проф. Р.Федорович, доц. Г.Ціх**

Секретар: **доц. О. Гевко**

УДК 330

О. Алілуйко

(Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя)

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ СТРАТЕГІЙ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

В сучасних умовах успішність роботи кожного підприємства здебільшого залежить від ефективного планування та правильно обраної стратегії. Реалізуючи стратегії розвитку та здійснюючи інноваційні процеси, підприємства можуть досягати успіху в конкурентній боротьбі. Важливу роль у цьому аспекті слід приділити функціональним стратегіям підприємства у його загальній стратегії.

Функціональні стратегії — стратегії, що визначають, як керувати ключовими підрозділами підприємства і як вирішувати важливі оперативні завдання (рекламні кампанії, придбання товарно-матеріальних цінностей, керування запасами, технічне обслуговування, постачання та збут продукції). Вони розробляються функціональними підрозділами підприємств на основі корпоративної і ділової стратегій. Функціональна стратегія належить до управлінського плану дій окремого підрозділу або ключового функціонального напрямку всередині певної сфери діяльності підприємства. Диверсифікованому підприємству необхідно мати стільки функціональних стратегій, скільки у нього основних напрямків діяльності. Таким чином, функціональна стратегія у виробництві – це план виробництва, що містить необхідні заходи для підтримки ділової стратегії та досягнення виробничих цілей або мети підприємства.

Метою функціональних стратегій є розподіл ресурсів відділу, пошук ефективної роботи підрозділу в рамках загальної стратегії підприємства, створення високоєфективного функціонального потенціалу підприємства, який забезпечуватиме керуваність стратегічних змін, що зумовлюється цілісністю та збалансованістю їхнього змісту та механізмів здійснення у системі управління. Функціональні стратегії є своєрідним підґрунтям у формуванні загальнофірмової стратегії.

Будь-яка функціональна стратегія має розроблятися з урахуванням наступних важливих чинників:

- ролі та змісту діяльності з конкретної функції;
- взаємозв'язку змістової спрямованості та вектора впливу певної функції на досягнення конкретних цілей та місії підприємства загалом;
- характеру впливу (негативний чи позитивний) виконання робіт з кожної функції на розвиток (занепад) підприємства;
- межі функцій та сфери «перехресних інтересів»;
- переваг і недоліків у розвитку окремих функцій, сильних та слабких місць у їхній взаємодії;
- наявності чи відсутності «вузькофункціонального» підходу, конфліктів у розв'язанні загальних проблем підприємства;
- збалансованості між тенденціями розвитку підприємства та компетенцією фахівців, що є виконавцями робіт з окремих функцій, їхнього професіоналізму, етичних норм і підприємницького духу [1, с.112].

Урахування таких чинників і вимог дає змогу в ході розробки всіх стратегій функціонального типу сформуванню високоєфективного функціонального потенціалу підприємства.

Перелік посилань

1. Шершньова З. Є. Стратегічне управління : підручник / З. Є. Шершньова. – Вид. 2-ге, перероб. і доп. – К. : КНЕУ, 2004. – 699 с.